

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapesten, 2011. év szeptember hó 7. napján** megtartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A kábítószerrel visszaélés büntette miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2010. év április hó 6. napján kelt 1.B.566/2009/19. számú ítéletét **megváltoztatja.**

A cselekmény minősítésénél **megjelöli a Btk. 21. § (1) bekezdését is.**

A vádlott a büntetése **fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.**

Az eddig felmerült 135.821 (százharmincötezer-nyolcszázhuszonegy) forint bűnügyi költségből a vádlott 100.301 (százezer-háromszázegy) forintot köteles megfizetni az államnak. A további 35.520 (harmincötezer-ötszázhusz) forintot az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A Fővárosi Bíróság a 2010. április 6. napján kelt 1.B.566/2009/19. számú ítéletével a vádlottat a Btk. 282. § (1) bekezdésébe ütköző felbujtóként elkövetett kábítószerrel visszaélés büntette miatt 1 év 6 hónapi börtönbüntetésre és 3 évi közügyektől eltiltásra ítélte és kötelezte a vádlottat 86.501 forint bűnügyi költség megfizetésére. Úgy rendelkezett, hogy a felmerült további 49 320 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére a cselekmény téves minősítése miatt és a büntetés súlyosításáért, a vádlott és védője enyhítésért fellebbezett.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a 2010. május 11. napján kelt BF.335/2010/1. számú átiratában indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a cselekmény jogi minősítését változtassa meg, a kábítószerrel visszaélés büntettét a Btk. 282/A. § (1)

bekezdése szerint minősítse azzal, hogy azt a vádlott felbujtóként követte el és a kiszabott fő és mellékbüntetést súlyosítsa.

A fellebbezések alapján a másodfokú bíróság a Be. 348. § (1) bekezdésében írt felülbírálati jogkörén belül megvizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző bírósági eljárást. Megállapította, hogy az elsőfokú bíróság eljárási szabályt nem sértett, a bizonyítékokat a lehetséges körben összegyűjtötte és azokat egyenként, valamint összességében is értékelte. Ez az értékelés megfelelt a logika szabályainak is.

Az elsőfokú bíróság a tényállást mérlegeléssel állapította meg és helyesen a kétséget kizáróan nem bizonyított tényeket nem értékelte a vádlott terhére. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a másodfokú eljárás során támadás nem érte.

A vádlott a fellebbezésében is hivatkozott arra, hogy a cselekményt nem követte el, és a bizonyítékként elfogadott tanúk vallomásai nem voltak következetesek és ezért az elsőfokú bíróság indokolatlanul 1. számú és 2. számú tanúk vallomásait fogadta el tényállás megállapítása során.

A másodfokú bíróság a vádlott védekezését nem fogadta el, mert az elsőfokú bíróság ezzel összefüggésben beszerezte a Nancy elsőfokú bíróság büntető iratait, valamint a Fővárosi Bíróságnak a 2008. május 30. napján kelt 2.Bk.766/2007/6. számú végzését mely szerint 1. számú és 2. számú tekintetében a Nancy elsőfokú bíróság ítélete megállapította a bűnösségüket a kábítószerrel visszaélés vétsége miatt kiszabott 9-9 hónapi fogházbüntetést e két személy tekintetében a magyar bíróság is elismerte.

Az elsőfokú bíróság tanúként hallgatta meg 1. számú és 2. számú-t akik változatlan tartalommal terhelő tanúvallomást tettek a vádlottra, amelyet mindenben megerősítettek és alátámasztottak az ügyben felmerült bizonyítékok.

A Fővárosi Bíróság a francia vámhatóság által lefoglalt 10.130 gr össztömegű kannabisz gyanta (hasis) Delta-9-Deltahidrokanabinol tiszta hatóanyag tartalmát helyesen állapította meg amikor a becslése alapján kimondta, hogy az a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el. Tévedett azonban amikor az eljárás során a hatóanyag tartalom megállapítása szempontjából bevonta a vegyész szakértőt a Franciaországban lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyag tartalmának megállapítására. A szakértő ugyanis az adott ügyben vegyvizsgálatot nem végezhetett, mert a Franciaországban lefoglalt kábítószer nem került Magyarországra, így a vegyész szakértő is csak becsléssel állapíthatta meg a kábítószer tiszta hatóanyag tartalmát. Ennek során a szakértő a BSZKI táblázatát használta fel és ez alapján azt állapította meg, hogy a lefoglalt 10.130 gr hasis tiszta hatóanyag tartalma 20,26 gr volt, a 2006. évben a magyarországi feketepiacon elérhető tiszta hatóanyag tartalom alapján. Amely a büntetőjogilag releváns mennyiséget a 20 gr-ot minimálisan lépte túl.

Az elsőfokú bíróság azonban - helyesen - arra az álláspontra helyezkedett, hogy a 2006. évre kiadott BSZKI táblázat kizárólag a Magyarországon lefoglalt és vizsgált kábítószerre vonatkozik, így a becslés nem alkalmas kétséget kizáró módon annak megállapítására, hogy az adott ügyben a Franciaországban lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyagtartalma a 20 gr-ot feltétlenül meghaladta. Ezért azt állapította meg a Fővárosi Bíróság, hogy a hatóanyag tartalom a jelentős mennyiség alsó határát, a 20 gr-ot nem érte el.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást a Be. 352. § (1) bekezdésének a./ pontja alapján a BSZKI táblázata alapján csak annyiban pontosította, hogy az adott ügyben a 10.300 gr kannabiszgyanta tiszta hatóanyagtartalma a jelentős mennyiség felső határát csupán 0,03 %-kal haladta meg, így a Fővárosi Bíróság helyes becslése alapján - a jelentéktelen túllépés miatt - úgy ítélte meg, hogy a vádlott esetében a lefoglalt kábítószer tiszta hatóanyagtartalma a csekély mennyiség felső határát túllépte de a jelentős mennyiség alsó határát nem érte el.

A Fővárosi Ítéltábla az említett pontosítással az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást teljes egészében megalapozottnak és felülbírálatra alkalmasnak találta. (Be. 351. § (1) bekezdés)

Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság helyesen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekményt is az ítélkezési gyakorlat figyelembe vételével helyesen minősítette.

Egyetértett a másodfokú bíróság azzal, hogy a jelen ügyben a vádlott a forgalomba hozatal kísérletét sem valósította meg, mivel a forgalomba hozatalnak a vádlott a tényállásban leírt cselekményével csupán a Btk. 282/A. § (4) bekezdés a./ pontja szerinti 3 évig terjedő szabadságvesztéssel fenyegetett előkészülete kerülhet szóba. Tévedett az elsőfokú bíróság amikor a kábítószer mennyiségéből az elkövetés körülményeiből nem vont következtetést a forgalmazási típusra cselekményre. Kétségtelen, hogy a vádlott szándéka kereskedésre irányult, amikor megbízta a társait 1. számút és 2. számút, hogy a 10.130 gramm tömegű kannabisz gyantát Hollandiából Magyarországra hozzák be. A kannabisz gyanta átadására azonban nem került sor és így a kereskedésnek csak az előkészülete valósult meg. Az elsőfokú bíróság a jogi indokolásában tévedett. Nem tévedett viszont akkor, amikor azt vizsgálta, hogy a nyomozás eredménye és maga a vád sem utal arra, hogy a kérdéses mennyiségen kívül a vádlott valaha is raktározott, eladott volna bárkinek is kábítószer.

Ugyanakkor az irányadó tényállás szerint ő volt az, aki a cselekmény elkövetésére rábírta társait, akik a kábítószer megvásárolták. E cselekmény a Btk. 282. § (1) bekezdésébe ütközik és elkövetői minősége felbujtó (Btk. 21. § (1) bekezdés), melynek büntetési tétele öt évig terjedő szabadságvesztés. Tehát azonos különös részben szereplő törvényi tényállás különböző stádiumú és büntetési tétellel

fenyegetett elemei konkurálnak egymással, ahol a még raktározással sem megkezdett, befejezett kereskedelem szükségszerű előcselekménye a kábítószer megszerzése vagy az ez irányú más előkészületi magatartás, de ha ezt a hatóság vagy más ok megszakítja, úgy a súlyosabb befejezett cselekményt kell megállapítani. Mivel mindkét elkövetői magatartás - megszerzés, kereskedelem - forgalmazási típusú volt, így a bírói gyakorlat, a már az elsőfokú bíróság által is hivatkozott jogegységi döntés szerint a törvényi tényálláson belüli halmazat megállapítását megszerzés és kereskedelem előkészület között, halmazat megállapítására csak a fogyasztási célú megszerzés esetén kerülhet sor.

A Fővárosi Ítéltábla ezért az ügyészi indítványban foglalt érvekkel a kereskedést illetően egyetértett, de a minősítésváltoztatással nem, ezért az elsőfokú bíróság téves indokolását az előzőek szerint helyesbítette.

A Fővárosi Bíróság emiatt helyesen minősítette a vádlott cselekményét a Btk. 282. § (1) bekezdése szerinti megszerzéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettként azzal, hogy a cselekményt a vádlott a Btk. 21. § (1) bekezdése szerinti felbujtóként valósította meg, azonban az elkövetői minőség törvényhelyét elmulasztotta megjelölni és így ezt az ítéltábla pótolta.

A büntetés kiszabásával összefüggésben megvizsgálta a másodfokú bíróság a bűnösségi körülményeket és azt látta, hogy az elsőfokú bíróság a felsorolt enyhítő és súlyosító körülményeket a súlyuknak megfelelően értékelte és megfelelő tartamú szabadságvesztést szabott ki még akkor is, ha az ügyben szereplő 1. számú és 2. számú esetében csak 9-9 hónap szabadságvesztés büntetés elismerésére került sor. A vádlott volt ugyanis a vádbeli cselekmény elkövetésének értelmi szerzője, ő biztosította mindazokat a külső feltételeket, amelyek alapján a bűncselekmény megvalósult. A bűnösség körén belül tehát az ő magatartása a legsúlyosabb, ezért a szabadságvesztés tartamának az enyhítését a másodfokú bíróság nem tartotta indokoltnak. Figyelemmel azonban arra, hogy a Btk. 47. § (3) bekezdése alapján három évet meg nem haladó szabadságvesztés kiszabására került sor, és különös méltánylást érdemlő esetnek tekintendő, hogy a cselekmény elkövetése óta közel öt év telt el, a másodfokú bíróság akként rendelkezett, hogy az eddig büntetlen előéletű a vádlott a büntetése fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható.

A másodfokú bíróság tényként állapította meg, hogy az igazságügyi vegyészszakértő igénybevétele indokolatlan volt és ezzel összefüggésben a 35.520 forint szakértői díj feleslegesen merült fel.

Az elsőfokú bíróság által megállapított bűnügyi költség megállapítására ezért helytelen számítás alapján került sor, így a költségjegyzék alapján az összes felmerült költség 135.821 forint, amelyből a másodfokú bíróság álláspontja szerint a vegyész szakértői díjat 35.520 forintot az állam viseli, így a fennmaradó 100.301 forintot kell a vádlottnak megfizetnie.

Az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására a Be. 372. § (1) bekezdése alapján került sor, míg az ítélet egyéb rendelkezései a másodfokú bíróság a Be. 371. § (1) bekezdése alapján hagyta helyben.

Az ítélet ellen a Be. 386. § (1) bekezdése alapján fellebbezésnek nincs helye.

B u d a p e s t, 2011. év szeptember hó 7. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.	Miszlayné dr. Lányi Éva s.k.	Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

A Fővárosi Bíróság 1.B.566/2009/19. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 3.Bf.151/2010/8. számú ítéletében írt változtatással vádlottra vonatkozóan a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

B u d a p e s t, 2011. év szeptember hó 7. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Kiadmány hitelül:

Németh Anna Mária
tisztviselő